

29/5/02

Η Κεντρική Συγκομιδή και οι
Επιτηδεύσεις της.

βράδυνσης. Τι θα γίνει, λοιπόν, μετά το 2004;

Την περίοδο 1995-2000 υπήρχε αύξηση του ΑΕΠ 7,7%. Το 2001 είχαμε 1% περίπου. Επομένως αυτοί οι προσωρινόι παράγοντες που σημειώνουν μια αναζωογόνηση, θα λείψουν τα επόμενα χρόνια και ταυτόχρονα θα έχουμε και το μεγάλο υπέρχρεος που θα δημιουργήσουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Γιατί πέρα από τα άλλα δεινά που φέρνουν -όπως τα περιβαλλοντικά και τις ιδιωτικοποιήσεις, θα επιρρίψουν στις πλάτες του ελληνικού λαού ένα πολύ μεγάλο έλλειμμα που θα το πληρώσει ακριβά με νέα κύματα λιτότητας, είτε με το ΠΑΣΟΚ είτε με τη Νέα Δημοκρατία ή μεκτά κεντροδεξιά, ή κεντροαριστερά σχήματα που ευελπιστούν να υπάρχουν αν κάποιο από τα δύο κόμματα δεν πάρει την αυτοδυναμία.

Να πάρουμε επίσης υπόψη ότι η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση κάνει δυσμενείς προβλέψεις για την πορεία των διεθνών εξελίξεων στην οικονομία. Και βεβαίως η πορεία των διεθνών εξελίξεων στην οικονομία παρουσιάζει τα ίδια χαρακτηριστικά που παρουσιάζει και η ευρωπαϊκή οικονομία. Άλλωστε και στην Ευρώπη και διεθνώς οι αντιθέσεις και αντιφάσεις του καπιταλισμού ισχύουν κατά απόλυτο και σχετικό τρόπο.

Σε έγγραφο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 13 Μαΐου του 2002, που περιλαμβάνει έκθεση για σύσταση επιτροπής που αφορά γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών γράφεται: «Φαίνεται, λοιπόν, ότι οι προβλέψεις για την ανάκαμψη της οικονομικής ανάπτυξης στην Ευρώπη το δεύτερο ήμισυ του 2002 διατυπώνονται με επιφυλάξεις, ενώ δεν φαίνεται πιθανόν να μπορέσει κατά το 2002 η αμερικανική οικονομία να αποτελέσει και πάλι την κινητήρια δύναμη για τον υπόλοιπο βιομηχανικό κόσμο. Εξάλλου, τα σημάδια ανάκαμψης κατανέμονται πολύ άνισα στους διάφορους κλάδους της οικονομίας τόσο στις ΗΠΑ όσο και στην Ευρώπη».

Παρακάτω υπογραμμίζεται: «Το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης δεν εγγυάται από μόνο του μια επενδυτική πολιτική που μπορεί να φέρει την Ευρώπη κοντά σε μια πλήρη απασχόληση, που να βασίζεται στη γνώση και την ποιότητα εργασίας». Και όλα αυτά τα εναλλακτικά προγράμματα για την εκπαίδευση κλπ. δεν είναι εναλλακτικά προγράμματα τα οποία εναρμονίζονται με μια φιλολαϊκή ανάπτυξη, αλλά είναι εκπαιδευτικά προγράμματα που εναρμονίζονται με μια ανάπτυξη που θα διασφαλίσει να μην μειώνονται τα περιθώρια κέρδους και θα διασφαλίζει επίσης την κινητικότητα, την απασχολησιμότητα ενός εργατικού δυναμικού, το οποίο το θέλουν όλο και πιο φθινό, με απόλυτα εξειδικευμένες γνώσεις, χωρίς ανεβασμένους γενικό επίπεδο γνώσεων κλπ. Τα έχουμε πει πάρα πολλές φορές.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, που είναι ισχυρότερη από την όποια δημαγωγία μπορεί να σκεφθεί να χρησιμοποιήσει ο καθένας και καταλαβαίνουμε ότι οι ίδιοι λόγοι, οι ταξικοί, που ισχύουν στο εσωτερικό της Ελλάδας ισχύουν και στην Ευρώπη και διεθνώς και επομένως οι εργαζόμενοι αν δεν αποφασίσουν να παρέμβουν αποφασιστικά, όπως το κάνουν μέχρι τώρα αλλά ακόμη πιο αποφασιστικά και πιο μαζικά, τότε έρχονται πολύ μεγαλύτερες μπόρες γι' αυτούς.

Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κρατικής Τράπεζας δήλωσε αυτό που στο πολιτικό επίπεδο δεν το λένε οι διάφοροι πρωθυπουργοί, ότι η μείωση των μισθών αποτελεί το κλειδί για τη σταθερότητα των τιμών, την αύξηση της απασχόλησης και την ανάπτυξη σε σταθερή βάση της παραγωγικότητας. Και την ίδια στιγμή ο ίδιος, παρά τις μονόπλευρες θυσίες που ζητά, σημειώνει ότι δεν είναι καθόλου βέβαιος για την επικείμενη ανάπτυξη. Αυτά είναι πρακτικά συζητήσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν πρόκειται για ομιλίες στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αλλά για σοβαρές επισημάνσεις που γίνονται.

Επίσης, στις επιτροπές της Κομισιόν και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αλλά ιδιαίτερα της Κομισιόν, εκφράζεται μια σοβαρή ανησυχία για την πορεία των συλλογικών συμβάσεων και τις συλλογικές συμβάσεις θα κλειστούν στην Ελλάδα. Έτσι εξηγείται, γιατί ενώ από τη μια μεριά η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ενδιαφέρεται να κάνει κάποιους προσωρινούς ελιγμούς για να βγάλει την πόρτα των εκλογών εδώ που το πράσινο φως στην ηγεσία της ΠΑΣΚΕ να υπογράψει αυτήν τη γνωστή σύμβαση με τους βιομηχάνους και με το κράτος. Διότι πέρα από τους αντισφα-

λιστικούς νόμους έρχεται τώρα καθαρά η λογική και της μείωσης των μισθών. Αυτά τα λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και να σας πω ότι αν εδώ ο Πρωθυπουργός μας ενημέρωνε γι' αυτά τα ζητήματα και μας έλεγε ότι θα κρατήσει γραμμή αντίστασης, θα μπορούσαμε να μιλήσουμε κάπως διαφορετικά. Αν ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που ετοιμάζεται ως μελλοντικός Πρωθυπουργός, μας ενημέρωνε γι' αυτές τις κατευθύνσεις και ζητούσε συστράτευση γι' αυτήν την αντίσταση, τότε θα μπορούσαμε να μιλήσουμε και λίγο διαφορετικά. Αποκρύβονται όμως αυτές οι κατευθύνσεις.

Επομένως είναι καθαρό ότι η ελληνική οικονομία ακόμα και αν καταφέρει να περνά ορισμένες συμπληγάδες πέτρες, βρίσκεται σε μια υποδεέστερη θέση μέσα σε μια συμμαχία, στην οποία οπωσδήποτε όλες οι αποφάσεις φέρουν τη σφραγίδα των ηγετικών δυνάμεων. Έχουμε, λοιπόν, μια ελληνική οικονομία, η οποία περνά από πάρα πολλά τούνελ.

Η μόνη κατάληξη που θα μπορούσαμε να πούμε ότι θα έχουμε είναι ότι από εδώ και μπρος θα πηγαίνουμε ακόμα χειρότερα. Και δεν υπάρχει μείγμα άλλης πολιτικής που μπορεί να αντιστρέψει αυτήν την αρνητική πορεία, διότι από δυνάμεις που προβάλλουν -όπως οι ίδιες λένε- αριστερές προτάσεις ακούγεται ότι μπορεί να υπάρξει άλλο μείγμα αυτής της πολιτικής. Άλλο μείγμα δεν μπορεί να υπάρξει! Αυτό το μείγμα, ακόμα και αν διαφοροποιηθεί προεκλογικά, θα είναι αντιλαϊκό.

Εμείς θεωρούμε ότι ο ελληνικός λαός, το εργατοϋπαλληλικό κίνημα και τα κινήματα των λαϊκών στρωμάτων, πρέπει να κρατήσουν μια συνολική πολιτική σταθερής εναντίωσης εφ' όλης της ύλης με αυτήν την πολιτική. Άλλωστε, δεν μπορεί να τεμαχίσει αυτήν την πολιτική σε πολιτική μισθού, σε πολιτική σύνταξης, σε πολιτική υγείας, σε πολιτική παιδείας, σε πολιτική πολιτισμού, σε πολιτική περιβάλλοντος κλπ. Το ένα φέρνει το άλλο. Είναι πράγματα αλληλένδετα και αυτή η πολιτική είναι αδιάρητη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Από αυτήν την άποψη εμείς θα συνεχίσουμε την προσπάθειά μας για τη διαμόρφωση ευρύτατων μετώπων συσπείρωσης και συνολικής εναντίωσης τόσο στην πολιτική της ελληνικής Κυβέρνησης όσο και στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ούτε θα αθώωσουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση λέγοντας, ότι ο μοναδικός υπεύθυνος είναι η ελληνική Κυβέρνηση, αλλά ούτε θα δώσουμε συγχωροχάρτι στην ελληνική Κυβέρνηση, γιατί τάχα δεν μπορεί παρά να υποκύψει και να συμμορφώνεται ενεργητικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Πρωθυπουργός επανέλαβε τη γνωστή αυτάρεσκη αποστοροφή του. Ο κ. Σημίτης είπε: «Με την πολιτική μας κάνουμε άλματα». Θεωρώ αυτήν την αποστοροφή τυπικό δείγμα των παραισθήσεων, από τις οποίες προσβάλλεται κάθε κυβέρνηση που λειτουργεί και μιλά ως κατεστημένο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Κύριε Πρωθυπουργέ, την ώρα που εσείς «τρυγάτε» την αισιοδοξία σας, η πλειοψηφία του ελληνικού λαού μοιράζεται τα σκλήρα και τα δύσκολα. Όταν εσείς λέτε πως κάνετε άλματα, οι αγρότες, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι μικρομεσαίοι, οι νέοι, οι γυναίκες, οι κάτοικοι των υποβαθμισμένων περιφερειών, κούραστηκαν στον εξαντλητικό μονόδρομο και δεν αντέχουν άλλο να φορτώνονται τα άδικα βάρη της διαρκούς εισοδηματικής και δημοσιονομικής ανισότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την κατάσταση στην οικονομία, η συζήτηση δεν μπορεί να είναι μια αντιδικία περί δεικτών και αριθμών. Πίσω από τους δείκτες και τους αριθμούς υπάρχουν οι άνθρωποι και η ζωή τους! Και τους όρους της ζωής των ανθρώπων και των κοινωνιών, κύριε Πρωθυπουργέ, τους διαμορφώνουν πολιτικές και κοινωνικές επιλογές, που έχουν προσδιορισμένο ιδεολογικό περιεχόμενο και συγκεκριμένο

προσανατολισμό.

Η συζήτηση για την κατάσταση της οικονομίας, δεν μπορεί παρά να γίνει με φόντο τις συγκλονιστικές διεργασίες, που συντελούνται σε όλες τις ευρωπαϊκές κοινωνίες και καταγράφονται στα πρόσφατα εκλογικά αποτελέσματα. Η συζήτηση πρέπει να γίνει με φόντο, την έντονη κοινωνική δυσάρεσκεια και ανασφάλεια, που καταγράφουν οι δημοσκοπήσεις στην Ελλάδα.

Τέλος, η συζήτηση για την κατάσταση της οικονομίας, θα έπρεπε να αναδεικνύει τις διαφορετικές πολιτικές, τους εναλλακτικούς δρόμους και όχι τις ρητορείες των δικομματικών ανταγωνισμών. Από αυτήν την πλευρά πρέπει να ομολογήσω ότι η συζήτηση ήταν χρήσιμη. Και ήταν χρήσιμη, διότι ανέδειξε το κεντρικό πρόβλημα, το πρόβλημα της ταύτισης των πολιτικών των δύο μεγάλων κομμάτων και την αδυναμία διαμόρφωσης εναλλακτικής λύσης, στο πλαίσιο του δικομματισμού.

Όσο και αν καταγγέλλει ο κ. Σημίτης το νεοφιλελευθερισμό της Νέας Δημοκρατίας, δεν πρόκειται να πείσει κανέναν πολίτη σε αυτήν τη χώρα, όταν όλοι σήμερα διαβάζουν στις εφημερίδες, ότι η Κυβέρνηση θα προχωρήσει στην παραχώρηση του 65% έως 70% των δημοσίων επιχειρήσεων σε ιδιώτες.

Θα ιδιωτικοποιήσει, δηλαδή, τους οργανισμούς και τις υποδομές της κοινωνικής ωφέλειας, τα στρατηγικά εργαλεία για την άσκηση κοινωνικής και αναπτυξιακής πολιτικής. Δηλαδή, ένας νεοφιλελεύθερος Καραμανλής τι θα κάνει περισσότερο; Τι άλλο θα ιδιωτικοποιήσει; Η απάντηση είναι απλή. Δεν θα έχει να κάνει τίποτε άλλο. Τα έχει προλάβει όλα, η σημερινή Κυβέρνηση του κ. Σημίτη.

Από την άλλη πλευρά, όσο και αν καταγγέλλει ο κ. Καραμανλής τον αντιλαϊκό χαρακτήρα, τον αντικοινωνικό χαρακτήρα της κυβερνητικής πολιτικής, λόγου χάριν για το ασφαλιστικό και για τη διασφάλιση αξιοπρεπούς διαβίωσης και κοινωνικής προστασίας, δεν πρόκειται να πείσει κανέναν, γιατί όλοι διαβάζουν και καταλαβαίνουν, ότι η κριτική της Νέας Δημοκρατίας προαναγγέλλει πιο αντιλαϊκά μέτρα στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής, στα πλαίσια της εφαρμογής του γνήσιου νεοφιλελευθερισμού.

Αυτή η ουσιαστική σύγκλιση των πολιτικών των δύο μεγάλων κομμάτων, είναι το κεντρικό πρόβλημα, που επηρεάζει όλους τους τομείς και πριν απ' όλα τον κρίσιμο τομέα της οικονομίας. Είναι αυτό το ίδιο πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που στην Ευρώπη τροφοδοτεί την ακροδεξιά στροφή και οδηγεί σε αμφισβήτηση της πολιτικής. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μπήκε στο ρεύμα του νεοφιλελευθερισμού, χωρίς αντιστάσεις και έστρωσε το δρόμο για νεοφιλελεύθερες πολιτικές και εξελίξεις. Έστρωσε το δρόμο για να μπορεί ο κ. Καραμανλής, σήμερα, να ασκεί κριτική από νεοφιλελεύθερες θέσεις και να εμφανίζεται ως φιλολαϊκός, έναντι των ανάλητων επιλογών της κυβερνητικής πολιτικής του κ. Σημίτη.

Και αυτό αποτελεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη μεγάλη, την ιστορική ευθύνη του ΠΑΣΟΚ, αυτής της περιόδου. Και αναφέρομαι στις κυρίες και στους κύριους συναδέλφους της κυβερνητικής Πλειοψηφίας: Πηγαίνετε στον ελληνικό λαό να πείτε ότι «κάνουμε άλματα». Πηγαίνετε να του πείτε ότι η κοινωνική δυσφορία είναι αβάσιμη, ότι είναι ιδιοτροπία εκείνων, που δεν αποδέχονται το «σπτήριο ρόλο και τις ωφέλιμες συνέπειες της κυβερνητικής πολιτικής». Πηγαίνετε να μιλήσετε στον ελληνικό λαό με τη γλώσσα της αισιόδοξης ρητορείας του κυρίου Πρωθυπουργού!!

Από τις εκλογές του 2000 και μετά η κυβέρνηση εξαγγέλλει διαρκώς τη κοινωνική συνοχή. Αλλά η κοινωνική συνοχή, που δυστυχώς η Κυβέρνηση την κάνει και αυτή παρωχημένο σύνθημα, απαιτεί πολιτικές με κοινωνικό περιεχόμενο και μεταρρυθμιστικές τομές. Προϋποθέτει αλλαγές στις κοινωνικές και στις οικονομικές δομές. Προβάλλει η Κυβέρνηση, ως μέγιστο επίτευγμα της πολιτικής της, τους σχετικά υψηλούς ρυθμούς οικονομικής μεγέθυνσης. Πράγματι το ΑΕΠ μεγαλώνει με ρυθμούς υψηλότερους εκείνων της ευρωζώνης. Το πρόβλημα δεν είναι ποιος το αμφισβητεί και ποιος το κρύβει -όλοι το βλέπουν- αλλά τι φθάνει απ' αυτήν τη μεγέθυνση στους εργαζόμενους και στην πλειοψηφία της κοινωνίας; Δεν προβληματίζει την Κυβέρνηση

το γεγονός ότι, παρά την ανάπτυξη αυτή, η ανεργία παραμένει σε υψηλά επίπεδα, οι περιφερειακές και κοινωνικές ανισότητες δεν μειώνονται και η καθημερινότητα του πολίτη επιδεινώνεται;

Η ανάπτυξη, που σήμερα επικαλείται η Κυβέρνηση, δεν στηρίζεται κυρίως σε εξωγενείς και συγκυριακούς παράγοντες, στις ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις, στα ολυμπιακά έργα, στη μείωση των επιτοκίων; Τι θα γίνει όταν -όπως και ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος αναγνωρίζει- οι παράγοντες αυτοί αποδυναμωθούν ή και εξαντληθούν; Το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία αναθέτουν την απάντηση στις αγορές. Οι αγορές θα μας υποδείξουν πού και πώς θα αναπτυχθούμε, πού έχουμε ή μπορούμε να δημιουργήσουμε συγκυρικά πλεονεκτήματα. Πρόκειται για μια κοινωνικά επικίνδυνη νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση.

Εμείς, από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, λέμε ότι χρειάζεται διαφορετικό σχέδιο για μία παραγωγική εξειδίκευση της οικονομίας, για τη διαμόρφωση νέων πόλων ανταγωνιστικότητας, για την εξυγίανση των αγορών και την αναβάθμιση του παραγωγικού συστήματος, για την περιφερειακή ανασυγκρότηση, για τη διευρυμένη κοινωνική πολιτική. Το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία συγκαλύπτουν όλα αυτά τα προβλήματα με ένα λαϊκισμό περί επιχειρηματικότητας. Θεσπίζουν ή υπόσχονται κίνητρα, οριζόντια, επίπεδα, χωρίς κριτήρια ή επιλεκτικότητα. Αλλά τι εξασφαλίζει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα κίνητρα γίνονται επενδύσεις και ότι οι επενδύσεις δημιουργούν απασχόληση και αναβαθμίζουν την παραγωγικότητα;

Τι κατοχυρώνει τον υγιή ανταγωνισμό από την καταχρηστική δράση της δεσπόζουσας θέσης, που εξασφαλίζει η διαπλοκή και τα συμφέροντά της; Η διαδικασία που επιλέξατε για τα Ναυπηγεία του Σκαρμαγκαλά, οδηγεί στην Επιτροπή Ανταγωνισμού και στα ευρωπαϊκά όργανα. Και επειδή το ξέρετε αυτό, σχεδιάζετε με νόμο να παραγράψετε ευθύνες σας και να διαγράψετε τυχόν κυρώσεις, που θα επιβληθούν ή φορολογικά βάρη που θα διαπιστωθούν. Πριν πουληθεί η Ολυμπιακή Αεροπορία στην ΑΧΟΝ, χρεοκόπησε η ΑΧΟΝ. Πριν πουληθούν τα Ελληνικά Ταχυδρομεία στο Φτερωτό Ερμή, έκλεισε ο Φτερωτός Ερμής.

Άλλος λαϊκισμός και των δύο κομμάτων είναι αυτός που αναφέρεται στις δημόσιες δαπάνες. Εμείς υποστηρίζουμε τον εξορθολογισμό των δημοσίων δαπανών, την πάταξη της σπατάλης και της διαφθοράς. Να σας δώσω ένα τυπικό δείγμα σπατάλης; Άχρηστο το σύστημα του εθνικού προμηθευτή για την καταγραφή της μεγάλης και πολύ μεγάλης ακίνητης περιουσίας και τη φορολόγησή της. Είναι το σύστημα, το οποίο πληρώθηκε να εξασφαλίσει η «INTRASOFT». Κόστισε 10 δισεκατομμύρια ή και περισσότερο, πληρώθηκε στο ακέραιο, αλλά σήμερα συνάντησε τεχνικές αδυναμίες και απέτυχε. Γι' αυτό θα χρειαστεί νέα καταγραφή εξαρχής.

Με αφορμή επίκαιρη ερώτηση που θα καταθέσουμε, θα πούμε τι σημαίνει να λένε οι επίσημες υπηρεσίες του Υπουργείου ότι «έγινε προσπάθεια να ενημερωθεί η βάση για τις μεταβολές του 1998, αλλά συνάντησε τεχνικές αδυναμίες και απέτυχε...» «...Η εφαρμογή που υπάρχει για τη διαχείριση των δεδομένων, ενημερώσεις, διαγραφές, εισαγωγές νέων στοιχείων και αναζητήσεις δεδομένων είναι ελλιπής...». «...Εκμετάλληση και αξιοποίηση των δεδομένων δεν έχει υπάρξει και είναι δύσκολο έως αδύνατο να υπάρξει...»

Ας αφήσουμε, όμως, τις σπατάλες για τις οποίες βοά η πραγματικότητα. Υπάρχουν τομείς, που μπορούν και πρέπει να γίνουν μειώσεις. Εμείς υποστηρίζουμε ότι πρέπει να μειωθούν οι στρατιωτικές δαπάνες, γιατί δεν αντέχει η χώρα αυτό το υπέρμετρο βάρος. Υπάρχουν όμως και τομείς, στους οποίους οι ελλείψεις είναι τεράστιες. Οι δαπάνες για τη δημόσια παιδεία, πρέπει να αυξηθούν από το 3% του ΑΕΠ, που είναι σήμερα, στο 5%. Ανάλογες ανάγκες υπάρχουν για την αναβάθμιση της δημόσιας υγείας, για τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης, για τη στήριξη της κοινωνικής ασφάλισης.

Γιατί δε λέτε και τα δυο κόμματα την αλήθεια στον ελληνικό λαό; Και τα δυο κόμματα μιλάτε για κοινωνική σύγκλιση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Θα την πετύχετε την κοινωνική σύγκλιση με λιγότερα έσοδα και με λιγότερες δαπάνες; Θα πετύχετε την πραγματική σύγκλιση, περιορίζοντας το κοινωνικό

κράτος, μη εξασφαλίζοντας την υγιή λειτουργία του ανταγωνισμού και της αγοράς, όταν η διαπλοκή και η διαφθορά οργιάζουν;

Ακόμη και ο απερχόμενος διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, στη φετινή έκθεσή του, διαπιστώνει πως η πραγματική σύγκλιση εξαρτάται πρώτα από την αύξηση του ποσοστού απασχόλησης και δεύτερον, από την άνοδο της παραγωγικότητας. Η αύξηση του ποσοστού απασχόλησης απαιτεί, όχι μόνο την απορρόφηση της ανεργίας, αλλά και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας -και μάλιστα θέσεων πλήρους απασχόλησης και υψηλής εξειδίκευσης- αφού μόνο έτσι μπορεί να εκπληρωθεί και η δεύτερη απαίτηση, δηλαδή αυτή της αύξησης της παραγωγικότητας.

Πώς απαντάει η Κυβέρνηση στο κορυφαίο αυτό πρόβλημα; Πιστεύει κανείς ότι αποτελεί απάντηση η σημερινή πολιτική για την απασχόληση και την ανεργία; Πιστεύει η Νέα Δημοκρατία ότι η διεξόδος βρίσκεται στην ακόμη μεγαλύτερη απορρόμηση της αγοράς εργασίας, κάτι που υιοθετεί και η Κυβέρνηση στην πολιτική της;

Εδώ είναι φανερό πια ότι χρειάζονται άλλες μεταρρυθμιστικές και διαρθρωτικές αλλαγές, που ξεπερνούν τις περιγραφές της δικομματικής ρητορείας. Είναι αλλαγές στη δομή του πολιτικού συστήματος, στη δομή της οικονομίας, ανακατανομή πλούτου, τριανταπεντάωρο, διεύρυνση της απασχόλησης στους κοινωνικούς τομείς, αλλαγές που ούτε καν συζητούν τα δυο μεγάλα κόμματα, αφού και τα δυο θέλουν την καλύτερη διεκπεραίωση της νεοφιλελεύθερης επιταγής των ιδιωτικοποιήσεων και της ασυδοσίας των αγορών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ποιότητα της οικονομίας δείχνει ότι η ισχυρή Ελλάδα αποτελεί σύνθημα για εκλογική κατάλυση. Η ήδη χαμηλή ανταγωνιστικότητα θα υποχωρήσει ακόμα περισσότερο από την αναζωπύρωση του εγχώριου πληθωρισμού. Τον Απρίλιο ήταν ο τρίτος υψηλότερος με ποσοστό 3,9% σε μέσο επίπεδο, έναντι 2,5% στην ευρωζώνη.

Αλλά και το γενικότερο, το σημερινό πολιτικό πλαίσιο, με την οικονομική πολιτική που ασκείτε, σύμφωνα με τις διαπιστώσεις τις EUROSTAT, δείχνει τη δυσχέρεια πια να πραγματοποιηθεί η πραγματική σύγκλιση με την κοινωνική συνοχή. Παρά την οριακή βελτίωση του κατά κεφαλήν εισοδήματος, ως ποσοστού του Ακαθαρίστου Εγχωρίου Προϊόντος, το 2000, η πραγματική σύγκλιση οπισθοδρόμησε στο 68,58%, δηλαδή στο επίπεδο του 1999. Εντός της ΟΝΕ, σε επίπεδα της προ ΟΝΕ πραγματικότητας της οικονομίας.

Αυτή η εύθραυστη δημοσιονομική ισορροπία και η αδιαφανής επιβάρυνση του δημοσίου χρέους διαμορφώνουν μια εν δυνάμει ισχυρή απειλή, για τη βιωσιμότητα και της ονομαστικής σύγκλισης.

Ο αρμόδιος επίτροπος Πέδρο Σόλμπες, στις 13.5.2002, επέκρινε την πολύ περιορισμένη αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους, αλλά και την κυβερνητική πρακτική να μην εγγράφονται οι χρηματοπιστωτικές πράξεις που διενεργεί η ίδια η Κυβέρνηση και το επιβαραύνουν.

Ο ΟΟΣΑ, στο σχέδιο της φετινής έκθεσής του για την Ελλάδα, που δημοσιεύθηκε την περασμένη Κυριακή, καλεί την Κυβέρνηση να εγκαταλείψει την πρακτική δημιουργίας χρέους κάτω από το τραπέζι και να δεσμευθεί για μεγαλύτερη διαφάνεια. Αν αυτό είναι η πρακτική των ελληνικών κυβερνήσεων, πρέπει κάποτε να καταλάβουν οι ελληνικές κυβερνήσεις, ότι αυτά τα κόλπα δεν μπορούν πια διαρκώς να υπονομεύουν το μέλλον των παιδιών μας.

Ο κ. Παπαδημόσιος στην τελευταία ετήσια έκθεσή του για την ελληνική οικονομία επισημαίνει ότι η μείωση του δημοσίου χρέους ως ποσοστού του ΑΕΠ είναι μικρότερη απ' αυτήν που αντιστοιχεί στο συνολικό πλεόνασμα και το υψηλό πρωτογενές πλεόνασμα που παρατηρήθηκαν το 2001.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή είναι η πραγματικότητα και δυστυχώς μια ακόμα θλιβερή πτυχή της πραγματικότητας είναι και αυτή που περιβάλλει την υλοποίηση των Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης και εκθέτει την Ελλάδα διεθνώς. Αυτή η κατάσταση που επικρατεί είναι το πιο ηχηρό ράπισμα στους βερμπαλισμούς περί ισχυρής Ελλάδας και εκσυγχρονισμού.

Τα προβλήματα που επισημαίνει ο κ. Μπαρνιέ αφορούν και το Β' και το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, αφορούν τις πρακτικές και του παρελθόντος και του παρόντος, αφορούν το συνολικό αναχρονισμό του διοικητικού μηχανισμού της χώρας, συναρτώνται με τη διαφθορά και τη διαπλοκή, αγγίζουν τον πυρήνα και την ουσία του τρόπου διακυβέρνησης της χώρας.

Απ' όλα τα μπαλκόνια της ελληνικής επικράτειας μοιράσατε πολλαπλάσιες φορές σε κάθε ενδιαφερόμενο τα περίφημα δεκαπέντε τρισεκατομμύρια του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Εμείς σας λέγαμε ότι δεν είναι δεδομένα αυτά τα χρήματα. Μας λοιδορούσατε. Τώρα έρχεται ο επίτροπος κ. Μπαρνιέ, όχι απλώς να σας το υπενθυμίσει, αλλά να σας επισημάνει και τις αυστηρές δημοσιονομικές, θεσμικές και χρονικές προϋποθέσεις για την εκταμίευσή τους.

Χάσατε, κύριε Πρωθυπουργέ, και χρόνο και χρήμα, για να κατασκευαστεί τελικά ένας μηχανισμός που στη πράξη ακυρώνει το ρόλο και την αποστολή του. Ακόμα και σήμερα είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι η στελέχωση της κεντρικής διαχειριστικής αρχής, που έχει την ευθύνη του ελέγχου όλων των τεχνικών δελτίων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης δεν έχει ολοκληρωθεί.

Η Κυβέρνηση γνωρίζει πάρα πολύ καλά ότι η πορεία του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης θα εξαρτηθεί από την ενδιάμεση αξιολόγηση του 2003. Από το αποτέλεσμα αυτής της αξιολόγησης εξαρτώνται πόροι ύψους 2,2 δισεκατομμυρίων ευρώ, δηλαδή, το αποθεματικό επίδοσης και το αποθεματικό προγραμματισμού που ή θα δοθούν ή θα κοπούν. Τρία χρόνια μετά την έναρξη του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης έχετε απορροφήσει μόλις το 7% των πόρων, δηλαδή, μόνο την προκαταβολή.

Και πώς να πείσετε τόσο την Ευρωπαϊκή Ένωση, όσο και την ελληνική κοινωνία για ομαλή, ορθολογική, ποιοτική και διαφανή πορεία, όταν το Εθνικό Χωροταξικό Σχέδιο δεν έχει εγκριθεί, τα δεκατρία περιφερειακά χωροταξικά δεν υπάρχουν, η υποχρεωτική συμμετοχή κατά 25% των επιχειρήσεων δεν έχει ενεργοποιηθεί, τα προγράμματα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, που μόλις προκηρύχθηκαν, δεν διαθέτουν υποστηρικτικό μηχανισμό κινητοποίησης και προσέλκυσης, τα αυτοχρηματοδοτούμενα έργα είναι βαλτωμένα χωρίς τελική πολιτική επιλογή, χωρίς ακόμα να έχει κατατεθεί το σχετικό νομοσχέδιο στη Βουλή, τα συγχρηματοδοτούμενα έργα είναι καθυλωμένα και περιμένουν το νέο νόμο περί αποκρατικοποιήσεων-ιδιωτικοποιήσεων, τα ολοκληρωμένα αγροτικά προγράμματα, δυο χρόνια στα συρτάρια του Υπουργείου Γεωργίας, δεν προκηρύσσονται, χωρίς καμία εξήγηση, παρά το ότι ολοένα και περισσότερο μειώνεται η ανταγωνιστικότητα των αγροτικών προϊόντων, το οικογενειακό αγροτικό εισόδημα και η ολοκληρωμένη ανάπτυξη της υπαίθρου ακόμη περιμένει τα τρισεκατομμύρια των προεκλογικών υποσχέσεων, για τον αγροτικό τομέα και για την ανασυγκρότηση της περιφέρειας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν την πραγματικότητα τη βιώνετε στις περιφέρειές σας. Τα περιτυλίγματα της ωραιοποίησης, δεν ξεγελούν κανέναν. Οι γελασμένοι θα είναι εκείνοι που νομίζουν ότι μπορούν να παρακάμψουν τη μεγάλη κοινωνική δυσφορία και τις μεγάλες καθυστερήσεις. Οι επιπτώσεις, απ' αυτήν τη χαμένη διετία, είναι ορατές και σ' άλλους τομείς, όχι μόνο στο δημοσιονομικό. Στον τομέα των κοινωνικών μεταρρυθμίσεων. Έχετε σπαταλήσει την ευκαιρία να προωθήσετε παράλληλα τις τρεις μεγάλες κοινωνικές εκκρεμότητες, στο ασφαλιστικό σύστημα, στο φορολογικό σύστημα, στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Δεν θελήσατε, με τον τρόπο αυτό, να αλλάξετε την καθημερινότητα και να οικοδομήσετε την κοινωνική ιδιότητα του πολίτη, διευρύνοντας την κοινωνική πολιτική και εξασφαλίζοντας κοινωνική προστασία για όλους. Αναλωθήκατε σε μια πολιτική, η οποία διατήρησε τη μεγάλη απόσταση, που χωρίζει την ελληνική κοινωνία από την υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση, σε μια πολιτική που δεν αντιμετώπισε το οξύ πρόβλημα του κοινωνικού αποκλεισμού. Γιατί εκτός από την υψηλή ανεργία, ένας στους έξι Έλληνες εξακολουθεί να ζει σήμερα κάτω από το όριο της φτώχειας. Δεν διαθέτει, δηλαδή, ούτε το 60% του μέσου ευρωπαϊκού εισοδήματος. Πηγαίνετε να του πείτε αυτού ότι «κάνει άλματα η χώρα». Η έλλειψη κοινωνικής ευαι-

σθησίας της Κυβέρνησης, εκπλήσσει ακόμη και τα όργανα του ΟΟΣΑ, που στην έκθεσή τους επισημαίνουν ότι «παρά το πολύ υψηλό ποσοστό ανεργίας, οι δαπάνες για επιδόματα ανεργίας είναι από τις χαμηλότερες στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντί γι' αυτήν τη διευρυμένη κοινωνική πολιτική προωθείτε μια «μεταρρύθμιση παρωδία» στο ασφαλιστικό. Μετατίθεται, η πραγματική και συνολική μεταρρύθμιση, στις επόμενες κυβερνήσεις. Επιβαρύνονται δυσανάλογα οι σημερινοί νέοι και οι επόμενες γενιές και επ' αυτού χρειάζεται μια καθαρή εξήγηση. Οι εντός του ΠΑΣΟΚ συνεννοήσεις κυβερνητικών και συνδικαλιστικών στελεχών, δεν είναι ο κοινωνικός και πολιτικός διάλογος και δεν μπορεί να αναγορευθούν σε εθνική συμφωνία. Είναι ένα εσωκομματικό «πάρε-δώσε» και όχι μια κοινωνική συναίνεση μέσα από πολιτικό διάλογο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Δυστυχώς στην ίδια λογική επιμένετε και στο φορολογικό σύστημα. Δεν θεσμοθετείτε από μηδενική βάση ένα σύστημα, το οποίο θα αποκαθιστά τη φορολογική δικαιοσύνη, θα προωθεί τη δημοσιονομική αποκέντρωση και θα ενθαρρύνει τον οικολογικό εκσυγχρονισμό της οικονομίας. Τέλος, καθυστερείτε την οργάνωση και τη λειτουργία ενός συστήματος πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, που θα ολοκληρώσει ένα αξιόπιστο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Παρά τις κορόνες που καθημερινά καταναλώνετε, στη δημόσια υγεία δεν έχει αλλάξει τίποτε από τη θλιβερή καθημερινότητα, που βιώνουν οι πολίτες και τα νοικοκυριά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα της Κυβέρνησης δεν είναι η εικόνα της, αλλά η πολιτική της. Την ώρα που ο κύριος Πρωθυπουργός εμφανίζεται ευχαριστημένος από τον εαυτό του και ωραιοποιεί όλα όσα πράττει η Κυβέρνησή του, στην ελληνική κοινωνία καταγράφονται διαρκώς περισσότεροι, που δεν είναι ευχαριστημένοι από την πραγματικότητα της ζωής τους. Καταγράφονται σταθερά περισσότεροι, που δεν περιμένουν τίποτε καλύτερο. Και μεταξύ εκείνων που δεν είναι ευχαριστημένοι και δεν περιμένουν τίποτε καλύτερο, είναι ένα μεγάλο ποσοστό της κοινωνικής και εκλογικής βάσης που σας έδωσε την εκλογική νίκη του 2000, κύριε Πρωθυπουργέ. Δυστυχώς στη λογική της κυβερνητικής πολιτικής η μόνη πραγματικότητα που υπάρχει είναι ο οικονομισμός του ανταγωνισμού και της αγοράς, ο πραγματισμός του νεοφιλελευθερισμού.

Δεν είναι προτεραιότητα η κοινωνική πραγματικότητα, οι οικονομίες της αλληλεγγύης με συνοχή και αξιοβιώτη, για όλους, ισόρροπη ανάπτυξη.

Εμείς, από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, θέλουμε να επιστημόσουμε την ανάγκη να αγωνιστούν οι κοινωνίες και οι πολίτες για διαφορετικούς δρόμους, εναλλακτικούς προς τους μονόδρομους της νεοφιλελεύθερης προσαρμογής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πλευρά του Συνασπισμού, θέλω να πω στην Κυβέρνηση, καθαρά και ξάστερα, όπως και στα στελέχη της κυβερνητικής Πλειοψηφίας ότι, σήμερα, δεν μπορεί να μιλάει κανείς για Αριστερά και Δεξιά, με όρους διχαστικούς του ψυχροπολεμικού παρελθόντος. Σήμερα, οι πολίτες στον κόσμο, στην Ευρώπη, στην Ελλάδα, μιλάνε για την υπαρκτή ιδεολογικοπολιτική αλλά και για την υπαρκτή κοινωνική και πολιτισμική διαφοροποίηση, μεταξύ προοδευτικών και συντηρητικών θέσεων, με κριτήριο τη νομιμοποίηση και την προσαρμογή του νεοφιλελευθερισμού, με κριτήριο την αμφισβήτηση της παγκοσμιοποίησης, την αμφισβήτηση της νέας τάξης των χρηματαγορών των ανταγωνισμού και της μιας υπερδύναμης.

Το ίδιο κατηγορηματικά θέλω να πω προς τις κυρίες και κυρίες συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας. Δεν μπορούν να μιλούν για ανυπαρξία διαχωριστικών, κοινωνικών, ιδεολογικοπολιτικών γραμμών, λες και καταργήθηκαν οι ιδεολογίες, οι πολιτικές, οι αντιθέσεις, οι ανισότητες και οι αδικίες, έτσι ώστε ξαφνικά να γίνουμε όλοι ομοιόμορφοι και ομοιότροποι, ευαγγελιστές και απολογητές της νέας μυθολογίας, του νέου ιδεολογισμού της παγκόσμιας νεοφιλελεύθερης αγοράς. Τόσο η παραδοσιακή όσο και η μεταμοντέρνα άποψη για «κατάργηση

της πάλης των τάξεων και της αντίθεσης των συμφερόντων», θα αποτελέσει πολιτικό ανέκδοτο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να τελειώσω επισημαίνοντας ότι με αφορμή τα εκλογικά αποτελέσματα στη Γαλλία, την Ολλανδία, την Πορτογαλία, την Ιταλία, την Αυστρία, όλοι οι αναλυτές επεσήμαναν πως οι κυβερνητικές πολιτικές που κυριαρχούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με τις τεχνοκρατικές, γραφειοκρατικές και αυταρχικές προτεραιότητες της προσαρμογής, αφήνουν ακάλυπτες τις δημοκρατικές, κοινωνικές και πολιτισμικές ανάγκες της ζωής και της συνείδησης των πολιτών. Αφήνουν ακάλυπτη την αβεβαιότητα και ανασφάλεια των κοινωνιών, που τις εκμεταλλεύεται ο λαϊκισμός της ακροδεξιάς. Η διόγκωση της ακροδεξιάς, ώστε να προβάλλει το εφιαλτικό δίλημμα ή δεξιά ή ακροδεξιά, δείχνει την ιστορική ευθύνη της σοσιαλδημοκρατίας, που δεν σφράγισε την πλειοψηφία της με μία διακριτή πολιτική μεταρρυθμιστικής πνοής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά που γράφτηκαν και ειπώθηκαν και από κυβερνητικά στελέχη, για να εξηγήσουν τις εκλογικές ανακατατάξεις στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελούν αποδοκιμασία και απόρριψη και της κυβερνητικής πολιτικής στην Ελλάδα. Και βεβαίως με την ένταξη στην ΟΝΕ και την υιοθέτηση του κοινού νομίσματος, η ελληνική οικονομία και η ανάπτυξη επηρεάζονται ακόμη πιο αποφασιστικά από τις ευρωπαϊκές εξελίξεις. Σε αυτές τις δυσμενείς συνθήκες που διαμορφώνονται, πρέπει να οικοδομηθεί κοινή δράση με άλλες χώρες με όμοια συμφέροντα, για τη χρηματοδότηση της διεύρυνσης, ώστε και οι ανάγκες των υποψηφίων χωρών να ικανοποιηθούν, αλλά και περικοπές ή καταργήσεις ταμείων να μην υπάρξουν. Είναι καιρός να επανεξετασθεί το ύψος του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού, ο οποίος τυπικά αναδιανέμει μόλις το 1,2% του ευρωπαϊκού ΑΕΠ, ενώ στην πράξη δεν υπερβαίνει το 0,98%. Στα πλαίσια αυτά, δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν οι υπαρκτές περιφερειακές ανισότητες και πολύ περισσότερο η αναπόφευκτη διεύρυνσή τους, με την προσθήκη και νέων μελών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επιστημόσω ότι τα μέτωπα των εσωτερικών προβλημάτων παραμένουν ανοικτά. Η Κυβέρνηση δεν μπορεί να το παραγνωρίζει, αλλά και τα προβλήματα εξωτερικής πολιτικής βρίσκονται σε επικίνδυνη εκκρεμότητα. Η υπόθεση του ευρωστρατού δείχνει ότι παρά το Ελσίνκι, η Ελλάδα είναι με την πλάτη στον τοίχο. Από τις διαβεβαιώσεις υπερασιοδοξίας του κυρίου Πρωθυπουργού, φτάσαμε σε δηλώσεις δραματοποίησης. Από την επιδίωξη εθνικής συναίνεσης, την ίδια μέρα, γινόμαστε αυτόκοι ριζικά διαφορετικών εκτιμήσεων και θέσεων από αρμόδιους Υπουργούς της Κυβέρνησης. Ακόμη και στα θέματα εξωτερικής πολιτικής, κυριαρχεί η δυναμική των διαφοροποιήσεων και της διαδοχής εντός του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και όχι η ουσία της εθνικής στρατηγικής.

Και οφείλει ο κύριος Πρωθυπουργός να δώσει εξηγήσεις γι' αυτά που ακούγονται και λέγονται.

Ζητήσατε, κύριοι της Κυβέρνησης, στις εκλογές του 2000 ωφέλιμο χρόνο για την πραγματική σύγκλιση. Το ίδιο και στο έκτακτο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ ζητήσατε, το ίδιο διακηρύξατε και στον ανασχηματισμό. Στο παθητικό σας, όμως, προσθέσατε μια διετία χαμένη. Μεταδίδοντας δελτία τύπου, μετά από τις συνεδριάσεις της κυβερνητικής επιτροπής και του Υπουργικού Συμβουλίου, αλλά και τις συνεδριάσεις του Εκτελεστικού σας Γραφείου, που λένε, όπως διαβάζουμε στις εφημερίδες, ότι «η Κυβέρνηση είναι στόχος του πολέμου των επιχειρηματικών συμφερόντων, η λεία του πολέμου είναι τα κονδύλια του Γ' Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης και οι άδειες λειτουργίας των ραδιοηλεκτρονικών σταθμών».

Δώστε εξηγήσεις, κύριε Πρωθυπουργέ. Γιατί η διαπλοκή προκαλεί και αποσταθεροποιεί; Γιατί η Κυβέρνηση παραλύει; Δώστε εξηγήσεις και ονόματα. Όσο σιωπάτε, ευλόγως διερωτάται ο Έλληνας πολίτης, μήπως πλέον σας ενδιαφέρει η στήριξη και η συνέχιση των ισορροπιών, που εξασφαλίζουν τα μεγάλα συμφέροντα, τα οποία πολλαπλάς ευνοήθηκαν από την Κυβέρνησή σας, και όχι η επίλυση των μεγάλων κοινωνικών, οικονομικών και θεσμικών προβλημάτων της χώρας;

Αν έχετε την ψευδαίσθηση ότι «η χώρα πετάει», ο ελληνικός

λαός βιώνει την οδυνηρή εμπειρία ότι εξαντλούνται οι ανοχές και οι αντοχές του, καθώς καταδικάζεται σ' αυτό το ατέλειωτο σημειωτόν βλέποντας τις πλάτες των άλλων να απομακρύνονται μπροστά μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμώνης) : Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Νικόλαος Χριστοδουλάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήσαμε σήμερα για μια ακόμη φορά, μια προβλέψιμη καταγγελιολογία της Νέας Δημοκρατίας, μια παράθεση χιλιοειπωμένων πραγμάτων σχετικά με την πορεία της ελληνικής οικονομίας, με στοιχεία, με αναφορές για τα οποία έχουμε αποδείξει επανειλημμένα ότι δεν αντιστοιχούν στις πραγματικές εξελίξεις.

Σε μια περίοδο κατά την οποία η ελληνική οικονομία βαδίζει σταθερά στο δρόμο της σταθερής ανάπτυξης με διαρθρωτικές αλλαγές, διαμορφώνει ένα πλαίσιο κοινωνικής εμπιστοσύνης και κοινωνικής συνοχής έχοντας να αντιπαλέψει τη διεθνή ύφεση, αλλά και αρκετά προβλήματα τα οποία είχε κληρονομήσει τα παρελθόν στη χώρα μας, έχουμε ταυτόχρονα να αντιμετωπίσουμε και τη διαρκή καταγέλια της Νέας Δημοκρατίας.

Ανέφερε ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας ότι το πρόβλημα της οικονομίας είναι πολιτικό. Εγώ νομίζω ότι το πρόβλημα της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας είναι η οικονομία. Το πρόβλημα της οικονομίας την οποία ουδείς περίμενε να δει στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, σε έναν πρωταθλητή ανάπτυξης σε μια οικονομία η οποία μετασχηματίζεται κάθε μέρα κατακτώντας μια ανταγωνιστικότερη θέση.

Η Νέα Δημοκρατία σε διαρκή αναμονή ευρισκόμενη προς την εξουσία έχει επιλέξει συστηματικά να αγνοεί την πραγματικότητα, καταγγέλλοντας όχι την οικονομική πολιτική την οποία ακολουθεί η Κυβέρνηση, αλλά την ίδια την οικονομία, τις οικονομικές εξελίξεις με τις οποίες η χώρα μας προβιβάζεται διαρκώς τα τελευταία χρόνια και θα συνεχίσει να το κάνει σε όλες τις διευθετικές συγκρίσεις και αναφορές.

Η Νέα Δημοκρατία ποτέ δεν επιλέγει να λείπει αυτό το οποίο θα έκανε αν αντιμετώπιζε το ίδιο πρόβλημα. Ποτέ δεν παρουσιάζει συγκεκριμένες θέσεις σε κανένα απολύτως ζήτημα. Γιατί άραγε;

Πρώτα απ' όλα γιατί ο κόσμος θυμάται ακόμη και θυμάται πολύ εσχαρά τις συγκεκριμένες πολιτικές που σε κάθε περίπτωση εφαρμόζομε την περίοδο 1990-1993.

Και γιατί επίσης η Νέα Δημοκρατία στεγάζει τις πιο ετερόκλητες απόψεις τουλάχιστον σε ζητήματα οικονομικής πολιτικής.

Πρόσφατο παράδειγμα το ασφαλιστικό, όπου διαφορετικές φωνές στη Νέα Δημοκρατία θεωρούν την ασφαλιστική μεταρρύθμιση πολύ προχωρημένη ή ανεπαρκή, διαφορετικές φωνές στη Νέα Δημοκρατία θεωρούν τη χρηματοδοτική επίλυση του ασφαλιστικού συστήματος είτε ως λίγη είτε ως πολυέξοδη, ενώ πρόσφατα ζήσαμε σ' αυτόν το χώρο, σε ένα ζήτημα αποκρατικοποίησης μιας δημόσιας επιχείρησης, τη συνύπαρξη δύο, ταυτοχρόνως, αντιθέσεων, της μιας που ήθελε η αποκρατικοποίηση να πάει κάτω από το 35% το ελληνικό δημόσιο και της άλλης που ήθελε να διατηρήσει άνω του 51%.

Είναι φανερό ότι προσπαθεί η Νέα Δημοκρατία με όλες αυτές τις καταγγελιολογίες να αποφύγει την τοποθέτησή της σε συγκεκριμένα ζητήματα. Εμείς όμως θα της θυμίζουμε διαρκώς την ουσία των προβλημάτων και θα την καλούμε να παίρνει ξεκάθαρη θέση απέναντι στον ελληνικό λαό και τους Έλληνες εργαζόμενους σε ένα ένα από τα σημαντικότερα θέματα που απασχολούν σήμερα την ελληνική κοινωνία.

Στο ασφαλιστικό. Συμφωνεί η Νέα Δημοκρατία ή διαφωνεί με την αύξηση των κατώτερων συντάξεων από 45.000 δραχμές στις 130.000 δραχμές, οι οποίες μπορούν να εξελιχθούν και εξελίσσονται στις 152.000 δραχμές με την προσθήκη του ΕΚΑΣ;

Συμφωνεί ή διαφωνεί η Νέα Δημοκρατία με την άνοδο του συντελεστή αναπλήρωσης από το 60%, που είχε επιβάλει η ίδια, στο 70%;

Εάν αντελήφθην καλά, από τη μια μεριά διαφωνεί με τις ρυθμίσεις αυτές, εφόσον επιμένει στην εφαρμογή του νόμου της περιόδου 1990-92, αλλά ταυτόχρονα τις απορρίπτει κιάλας, χωρίς να προβάλει άλλες θέσεις βέβαια, εφόσον διαφωνεί με την ουσία της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης.

Διαφωνεί ή συμφωνεί η Νέα Δημοκρατία με τη χρηματοδότηση του Ι.Κ.Α. με 1% του Α.Ε.Π. τα επόμενα χρόνια, έτσι ώστε να διασφαλιστεί η οικονομική του βιωσιμότητα;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Συμφωνήστε πρώτα μεταξύ σας και μετά ρωτήστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Εάν το καταγγέλλει ως δανεισμό, είναι φανερό ότι διαφωνεί, ενώ εάν αρνείται να υπογράψει τη συμφωνία, είναι φανερό ότι δεν της φθάνουν;

Συμφωνεί ή διαφωνεί με τη διατήρηση του 35% στο δημόσιο σε κρίσιμες, μεγάλες επιχειρήσεις της κοινής ωφέλειας;

Συμφωνεί ή διαφωνεί με τη βασική αρχή της οικονομικής μας πολιτικής, ότι για μας η απελευθέρωση των αγορών είναι συνυφασμένη με την αύξηση του ανταγωνισμού, με την παροχή καλύτερων και φθηνότερων υπηρεσιών στον πολίτη;

Έτσι η Νέα Δημοκρατία θα πρέπει να απαντήσει ότι για να μπουν ιδιώτες σε απελευθερωμένες αγορές, θα πρέπει να κάνουν επενδύσεις, θα πρέπει να διασφαλιστούν οι συνθήκες οι οποίες θα παρέχουν καλύτερες και περισσότερες υπηρεσίες, χωρίς τη σαλαμοποίηση των υγιών επιχειρήσεων και χωρίς να ακριβύνουν οι παρεχόμενες υπηρεσίες.

Συμφωνεί ή διαφωνεί η Νέα Δημοκρατία με την επικείμενη φορολογική μεταρρύθμιση η οποία θα οδηγήσει σε μείωση της φορολογίας εισοδήματος, μείωση των φόρων κληρονομιάς και μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων και των επενδύσεων;

Σε όλα αυτά τα ζητήματα η Νέα Δημοκρατία, εάν θέλει να συνεισφέρει στη συζήτηση της οικονομικής πολιτικής, θα πρέπει να έχει ξεκάθαρες θέσεις και να εγκαταλείψει το αδιέξοδο παιχνίδι της συνεχούς καταγγελίας.

Για το ασφαλιστικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το οποίο αναφέρθηκε επανειλημμένως σήμερα, θέλω να τονίσω για άλλη μια φορά ότι για μας επαχθής λύση του ασφαλιστικού προβλήματος σε βάρος των εργαζομένων δεν πρόκειται να υπάρξει ως επιλογή. Εμείς θα προχωρήσουμε σταθερά στη μεταρρύθμιση την οποία εξαγγελίσαμε και η οποία προβλέπει μία αποτελεσματικότερη οργάνωση του ασφαλιστικού συστήματος, την τροποποίηση πολλών διατάξεων και παραμετρικών προβλέψεων που υπάρχουν σήμερα, έτσι ώστε να γίνει δικαίωμα το σύστημα, αλλά ταυτόχρονα θα εμμείνουμε και στη χρηματοδότησή του, έτσι ώστε να μπορέσει το ασφαλιστικό σύστημα να επιβιώσει για την επόμενη γενιά, για τις επόμενες δεκαετίες, διαμορφώνοντας έτσι ένα συναίσθημα αξιοπιστίας και βεβαιότητας για τους εργαζόμενους, τις επιχειρήσεις και τους οικονομικούς φορείς.

Επιδίωξή μας είναι η διασφάλιση της πλεονασματικής λειτουργίας του Ι.Κ.Α.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Και θέλω εδώ να τονίσω ότι οποιαδήποτε άλλη πρόταση είτε δεν έχει διατυπωθεί είτε είναι εκ του πονηρού. Διότι σήμερα το εμμογι στην τριμερή χρηματοδότηση έτσι όπως προβλέπει το νομοθετικό πλαίσιο της περιόδου '90-'93 της Νέας Δημοκρατίας δεν επαρκεί και θα γεννήσει ελλείμματα τα οποία θα καταστήσουν προβληματική τη λειτουργία του ΙΚΑ και των άλλων ασφαλιστικών οργανισμών επωάζοντας έτσι επώδυνες λύσεις για τους εργαζόμενους.

Για το Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης, είναι γνωστό σε όλους, κυρίες και κύριοι, ότι η Ελλάδα έδωσε εξετάσεις και πέτυχε στο Β' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης παρά το γεγονός ότι είχε παραλάβει μια κληρονομιά ανύπαρκτου έργου και πολλαπλών προβλημάτων από το Α' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης. Κανείς δεν θυμάται σήμερα κανένα έργο που έγινε στη χώρα μας με το Α' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης την περίοδο '89-'93, ενώ όλοι βλέ-

μικρή αύξηση της ζήτησης. Βέβαια μέσα στη ζήτηση ανακατεύεται και η κατανάλωση που κάνει η πλουτοκρατία και η καταναλωτική που κάνει ο λαός.

Με βάση όμως πάλι στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης –που παρ' ότι είμαστε αντίθετοι, έχουμε δικαίωμα να το χρησιμοποιούμε- και κυρίως της Τράπεζας της Ελλάδας αναφέρεται ότι αυτή η αύξηση της ζήτησης σχετίζεται με την επέκταση των καταναλωτικών και στεγαστικών δανείων. Το 1999 ο ρυθμός αύξησης των πιστωτικών καρτών, γενικά των καταναλωτικών και στεγαστικών δανείων, ήταν 34%. Το 2000 ήταν 42% ο ρυθμός αύξησης. Η Τράπεζα της Ελλάδας και άλλες τράπεζες έχουν αρχίσει και μελετούν το θέμα των πιστωτικών καρτών και διαβλέπουν κινδύνους στο μέλλον ότι θα υπάρξει μεγάλο πρόβλημα. Και βεβαίως το μεγάλο πρόβλημα με τις πιστωτικές κάρτες δεν θα υπάρχει στις κορυφές της πλουτοκρατίας ούτε στην ίδια την πλουτοκρατία, αλλά θα υπάρχει στο λαό.

Βεβαίως είναι υποκριτική η τοποθέτηση αυτή της Τράπεζας της Ελλάδος, διότι η ίδια με τη γενικότερή της πολιτική στηρίζει την πολιτική λιτότητας και την πολιτική καλλιέργειας και σύγχρονων πραγματικών καταναλωτικών αναγκών, αλλά και στρεβλών καταναλωτικών αναγκών και οπωσδήποτε αυτές οι πιστωτικές κάρτες θα διαδίδονται.

Δεν είναι τυχαίο ότι η αυτοκινητοβιομηχανία κάνει μια πολύ μεγάλη προσπάθεια, όχι βεβαίως υπέρ των σιδηροδρόμων, του σιδηροδρομικού δικτύου και των μαζικών μέσων μεταφοράς αλλά υπέρ της όσο γίνεται ακόμα μαζικότερης αύξησης της πώλησης των αυτοκινήτων.

Τώρα με 30.000 και 40.000 το μήνα αγοράζει αυτοκίνητο. Αυτά με τις πιστωτικές κάρτες, με τις γνωστές δόσεις, με τους γνωστούς τόκους. Και δεν λέω ότι όλα αυτά επιβαρύνουν τις συνθήκες ζωής μας και στρεβλώνουν ακόμη περισσότερο τις καταναλωτικές ανάγκες και την υγεία των πολιτών. Από την άλλη μεριά, όμως, χρησιμοποιείται και αυτό το στοιχείο σαν στοιχείο βελτίωσης της ζωής των εργαζομένων.

Ο κ. Χριστοδουλάκης υπεραμύνθηκε ή μάλλον κατήγγειλε την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας στην περίοδο '90-'93. Δεν έχουμε λόγους να μην την καταγγέλλουμε και εμείς, μόνο που θα κάνω την πολύ απλή ερώτηση: Γιατί δεν κατήγγειλε τους τρεις αντισυνταγματικούς νόμους που ψήφισε η Νέα Δημοκρατία στη Βουλή και μάλιστα ήταν σημαία προεκλογική του ΠΑΣΟΚ το 1993 μαζί με την καταγγελία και την κατάργηση της πώλησης της «ΑΓΕΤ». Είναι ένα απλό ερώτημα και θα μπορούσα να κάνω πάρα πολλά ερωτήματα ανάλογα. Πόσα θα καταργούσε της Νέας Δημοκρατίας και δεν τα κατήγγειλε αντίστοιχα; Αντίθετα πάτησε επάνω σ' αυτά, έφερε χειρότερους νόμους και με μια έννοια καταργούνται νόμοι, γιατί γίνονται χειρότεροι και όχι γιατί καταργούνται για να έρθουν οι καλύτεροι.

Είπατε επίσης, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι έχουμε γενικά –και εγώ το ανέφερα στην ομιλία εκ μέρους του κόμματος- μια ανάκαμψη παραγωγής. Δεν μπήκα σε λεπτομέρειες, γιατί εμείς επιμείναμε ότι έχει ταξικό χαρακτήρα αυτή η ανάκαμψη και πάνω από όλα δεν είναι παντού ανάκαμψη. Έχουμε δέκα κλάδους οι οποίοι συγκεντρώνουν την απασχόληση ενός μεγάλου μέρους του εργατοϋπαλληλικού δυναμικού, όπως είναι η κλωστοϋφαντουργία και η ένδυση, όπου εκεί έχουμε μείωση της παραγωγής. Μιλάμε για δέκα κλάδους που παράγουν καταναλωτικά προϊόντα για την εσωτερική μας αγορά, τα οποία μπορούν να μπουκνουν και στις διεθνείς συναλλαγές. Αν δούμε λοιπόν τι είδους ανάκαμψη είναι αυτή, θα διαπιστώσουμε ότι περικλείει και προβλήματα για τους εργαζόμενους αλλά και κινδύνους για το αν αυτή η ανάκαμψη θα μπορέσει να υπάρξει και στην πορεία και όσον αφορά την πλήρη αξιοποίηση του παραγωγικού πλούτου της χώρας.

Εμείς αυτές ακριβώς τις παρατηρήσεις θέλουμε να κάνουμε, διότι οι οικονομικοί δείκτες από μόνοι τους δεν λένε τίποτα αν δεν ξεκαθαρίσει κάποιος ποιος κερδίζει και ποιος χάνει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμώνης) : Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε,

κύριες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα ήθελα να εκφράσω τη λύπη μου για ερωσμένες σκηνές που διαδραματίστηκαν πριν από λίγο ενώπιόν μας.

Κύριε Πρωθυπουργέ, σε αντίθεση με όσους χαμογελούσαν αυτάρεσκα και επικροτούσαν τον τρόπο που επιλέξατε να απαντήσετε, εγώ θα σας πω ότι ατυχήσατε. Ο ελληνικός λαός έχει πολύ σοβαρά προβλήματα, για να διασκεδάξει με εικόνες σαν αυτές που του επιφυλάξατε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, φαίνεται διαρκώς να υιοθετείτε θεωρίες για την πολιτική ως θέατρο και για τη δημαγωγία που παροξύνει μνημες του παρελθόντος. Εμείς, κύριε Πρωθυπουργέ, ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου, των Κοινωνικών Κινήματων και της Οικολογίας, θα υπερασπιζόμαστε την πολιτική, ως βίωμα, ως συνέπεια, ως δέσμευση και δεν θα υποκύπτουμε στον πειρασμό να κάνουμε πολιτική, ως θέαμα.

Και κάτι ακόμη, κύριε Πρωθυπουργέ. Τη σταθερότητα την πολιτική και τη δημοκρατική ομαλότητα, που κατακτήθηκε μετά το 1974 και μετά το 1981, εμείς θα την υπερασπισθούμε, ως συγκριτικό πλεονέκτημα, ακόμη και αν ο δικομματικός ανταγωνισμός, στο όνομα μιας άκρατης πώλησης μέχρις εσχάτων, την υπονομεύει.

Αυτήν τη δημοκρατική σταθερότητα και την πολιτική ομαλότητα την κατέκτησε με θυσίες ο ελληνικός λαός. Οι ιστορικές ευθύνες όλων των παρατάξεων είναι απαράγραπτες. Αλλά εσείς τα δύο μεγάλα κόμματα εξουσίας, που θέλετε το μονοπώλιο της κατεστημένης ισχύος, δεν μπορείτε στο όνομα της δικομματικής σας πώλησης όλα να τα ακυρώνετε σε μία δημαγωγία χωρίς όρια. Γιατί σε αυτήν την Αίθουσα υπάρχουν άνθρωποι, που έχουν με κόστος ζωής αγωνιστεί, για να υπερασπιστούν αυτές τις εξελίξεις. Μην τις κάνουμε, λοιπόν, έτσι, φύλλο και φτερό, στο όνομα του ότι Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ έχουν φτάσει, αυτήν τη στιγμή, στην οροφή της πώλησης, και δεν έχουν τίποτε άλλο να κάνουν, παρά να γυρίσουν στο παρελθόν.

Επειδή αναφερθήκατε σε φακέλους του 1978, θα σας έλεγα ότι θα ήταν προτιμότερο να μιλήσετε σήμερα, γι' αυτά που συντελούνται σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τη συγκατάθεση και της δικής σας Κυβέρνησης. Οι δικοί σας Υπουργοί Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, προσυπέγραψαν όλες τις πράξεις οι οποίες οδηγούν στην ενοχοποίηση του ριζοσπαστισμού των νέων και των κοινωνικών κινήματων που αμφισβητούν το νεοφιλελευθερισμό, στην παρακολούθηση, στην καταγραφή, στην ενεργοποίηση διαδικασιών οι οποίες ακυρώνουν ακόμη και την εθνική έννομη τάξη, ήτοι πώς προστατεύονται τα ατομικά δικαιώματα. Το ξέρετε ή δεν το ξέρετε, ότι στο όνομα της αντιμετώπισης της κοινωνικής αμφισβήτησης, κατά των νεοφιλελευθερών πολιτικών, υιοθετείται όλο και περισσότερο ένα μοντέλο δημόσιας ασφάλειας, που βάζει σε πρώτη προτεραιότητα την αστυνομική πλευρά των πολιτικών αυταρχισμών και των κατασταλτικών μέτρων, και ολοένα και περισσότερο ακυρώνει τις κλασικές εγγυήσεις των κοινωνικών και ατομικών ελευθεριών.

Μιλήστε γι' αυτά καλύτερα. Ανακοινώστε τι πληροφορίες δίνετε στις ευρωπαϊκές υπηρεσίες αστυνόμευσης και ασφάλειας. Μιλήστε για το ποιες ανταλλαγές στοιχείων κάνετε, για το ποιους καταλόγους ανεπιθύμητων επισκεπτών στις χώρες της Ε.Ε. προωθείτε. Είναι ζητήματα τα οποία άλλοτε κουβεντιάσαμε εδώ. Δεν θέλω να επιμείνω περισσότερο. Αλλά ειλικρινά σας κάνω έκκληση, κύριε Πρωθυπουργέ: Θέλετε να πάμε στον 21ο αιώνα; Η πώληση, τελικά, θα οδηγήσει στο να είναι, το ανώτερο στάδιο του δικομματισμού, ο ξεπεσμός της πολιτικής.

Σας άκουσα να μιλάτε για την ιστορική σημασία του πολιτικού χρόνου. Έχετε δίκιο, αλλά αυτό ισχύει για όλους. Ισχύει κυρίως και για σας, που είστε έξι χρόνια Κυβέρνηση. Ήμασταν τελευταίοι, πριν από την ένταξη στην ευρωζώνη. Εξακολουθούμε να είμαστε τελευταίοι και μετά την ένταξη στην ευρωζώνη. «Ξεκινήσαμε από χαμηλά», λέτε, και γι' αυτό είμαστε τελευταίοι. «Αλλά κάνουμε άλματα». Παρά το ότι κάνουμε άλματα, εξακολουθούμε να παραμένουμε χαμηλά. Μήπως, κύριε Πρωθυπουργέ, τα άλματα, που λέτε ότι κάνουν, είναι άλματα επί τόπου; Γιατί τα άλματα επί τόπου, δεν είναι πορεία προοδευτικών εξελίξεων. Είναι στασιμότητα και καθυστέρηση, την ώρα

που οι άλλοι προχωρούν και τρέχουν.

Εγώ θα ήθελα να σας πω ορισμένα στοιχεία και ας αφήσουμε πια το τι είναι έγκυρο και τι δεν είναι αξιόπιστο. Και ως τεχνοκράτες να μιλήσετε, δεν μπορείτε να αμφισβητήσετε αυτά τα στοιχεία, πολύ περισσότερο που η συζήτηση δεν είναι τεχνοκρατική αλλά πολιτική. Ο ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ είναι μεγάλος, αλλά ανεπαρκής για την ταχύτερη πραγματική σύγκλιση, προς το κατά κεφαλήν ευρωπαϊκό εισόδημα. Η ανεργία βρίσκεται στο επίπεδο του 10,5%, έναντι του 7,7% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι το δεύτερο υψηλότερο ποσοστό στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το δυσάρεστο είναι ότι η συνολική απασχόληση μειώθηκε το 2001 κατά 0,8%, παρά τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και τις εισροές κοινοτικών πόρων.

Το ποσοστό ανεργίας των γυναικών είναι 16,7%, έναντι 9,8% στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το ποσοστό ανεργίας των νέων είναι 23,15%, έναντι 15,3% στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το ποσοστό απασχόλησης, σε ηλικίες δεκαπέντε έως σαράντα πέντε ετών, είναι 55,45%, έναντι 64% στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το ποσοστό του πληθυσμού, κάτω από το όριο της φτώχειας, είναι 21%, έναντι 18% στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο μέσος ετήσιος πληθωρισμός είναι 3,7%, έναντι 2,6% στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο μέσος ακαθάριστος μισθός είναι 80,4%, με βάση το μέσο ευρωπαϊκό επίπεδο. Η παραγωγικότητα είναι 70,2%, με βάση το ευρωπαϊκό επίπεδο. Το κατά κεφαλήν Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν αντιπροσωπεύει μόνο το 68,6% του μέσου ευρωπαϊκού όρου. Το δημόσιο χρέος είναι 99,7% του ΑΕΠ, έναντι 62,8% του μέσου ευρωπαϊκού όρου. Δαπάνες για τόκους 6,2% του ΑΕΠ, έναντι 3,9% στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Παραοικονομία 30% του ΑΕΠ, έναντι 15% στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Χρόνος εργασίας 40 έναντι 38,1% στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σας λέμε λοιπόν ότι η πολιτική σας δεν οδηγεί στην πραγματική σύγκλιση, με κοινωνική συνοχή. Οδηγεί στη συσσώρευση αποκλίσεων και στην καθυστέρηση.

Δεν ακούτε τον κόσμο. Διαβάζετε τους αριθμούς όπως θέλετε. Δεν βλέπετε την πραγματικότητα και κάθε αμφισβήτηση και κριτική, την θεωρείτε μιζέρια. Όποιος πει κάτι διαφορετικό από τις δικές σας αυθεντικές θέσεις, τον κατακεραυνώνετε. Όλους τους θεωρείτε, ως μηδενιστές που βρίσκουν την εύκολη τακτική, να καταγγέλλουν. Δεν βλέπετε ότι η καθημερινότητα είναι προβληματική, για τους περισσότερους, ότι η διαφθορά απλώνεται προκλητικά, ότι η διαπλοκή ζει και βασιλεύει, ότι η ανεργία είναι εφιαλτική, ότι η αδικία αυτή πάει προς τους οικονομικά και κοινωνικά ασθενέστερους; Δεν βλέπετε ότι η αγορά δεν εξυγιαίνεται ούτε λειτουργεί με διαφάνεια; Δεν βλέπετε ότι το κράτος δεν είναι αποτελεσματικό;

Αντί να πάρετε τα μηνύματα των ευρωπαϊκών εκλογών και να αλλάξετε την πολιτική σας, σας απασχολεί πώς θα εξωραϊσετε την πολιτική σας εμφανίζοντας τη δική σας νεοφιλελεύθερη πολιτική ως τη συνταγή ευτυχίας. Έτρεχαν τα κυβερνητικά στελέχη στα παράθυρα των τηλεοράσεων και έλεγαν ότι η αιτία των εκλογικών αποτελεσμάτων στη Γαλλία και την Ολλανδία είναι οι πολιτικές που εφαρμόζονται και δεν καλύπτουν τις ανάγκες της κοινωνίας, την ανασφάλεια, την εγκληματικότητα, τα προβλήματα που δημιουργούνται από την ξеноφοβία. Και αυτό που καταγγέλλατε ως αιτία των πολιτικών διαφοροποιήσεων, έρχεσθε εδώ και το εφαρμόζετε ως συνταγή ευτυχίας.

Τελικά είσθε και αριθμολάτρες και εικονολόγοι αλλά και ανθρωποδιδάκτες. Διώχνετε τον κόσμο από την πολιτική. Διώχνετε τον κόσμο από την υπέρσπιση των προοδευτικών λύσεων. Και άκουσα τελικά αυτό το εκπληκτικό ότι έρχονται εδώ τα κόμματα και παίρνουν ως δεκανίκι της αντιπολιτευτικής τακτικής τη μια ή την άλλη έκθεση, τη μια ή την άλλη επιστολή. Ώστε αυτή είναι η αξία που δίνει η Κυβέρνησή σας στην επιστολή Μπαρνιέ; Ή θα καθίσω εγώ να ψάξω αν την έδωσε κάποιος υπάλληλος για να εξημερωθεί η Νέα Δημοκρατία ή αν την έδωσε κυβερνητικός μηχανισμός για να πληξει τον έναν ή τον άλλον Υπουργό;

Το πρόβλημα είναι ότι στη διαχείριση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης γίνονται οι ίδιες αμαρτίες και τα έχετε κάνει θάλασσα.

Το δε άλλο εκπληκτικό επιχείρημα είναι το εξής: Πώς θα έρθουν λέει οι επενδυτές, ακούγοντας αυτήν την ακατάσχετη καταγγελιολογία; Ώστε λοιπόν τους επενδυτές τους διώχνει η κριτική της Αντιπολίτευσης; Δεν τους διώχνει η διαφθορά; Δεν τους διώχνει η διαπλοκή; Δεν τους διώχνει η γραφειοκρατία; Δεν τους διώχνουν οι μη ορθολογικές αξιοποιήσεις των πόρων; Δεν τους διώχνουν τα κοινωνικά ελλείμματα, δεν τους διώχνει η κυβερνητική αυθαιρεσία και ο μονόπλευρος τρόπος με τον οποίο διαχειρίζεται την εθνική οικονομία και μεταχειρίζεται την κοινωνία η Κυβέρνησή σας;

Εγώ θέλω να τελειώσω με δυο παρατηρήσεις. Δυστυχώς και με τη δική σας Κυβέρνηση ισχύει εκείνο που είχε πει ο Ανδρέας Παπανδρέου. «Η χώρα θα φάει το δημόσιο χρέος ή το δημόσιο χρέος θα φάει τη χώρα».

Τρώμε από τα ψωμιά των παιδιών μας και φτιάχνουμε μεγαλύτερο χρέος κάτω από το τραπέζι.

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να διαβάσω μονάχα την επιστολή του αρμόδιου Επιτρόπου του κ. Σόλμπερ, σε επίσημη ερώτηση του Ευρωβουλευτή του Συνασπισμού του κ. Αλαβάνου: «Υπό τις συνθήκες αυτές η επιτροπή θεωρεί ότι η αύξηση τα τελευταία χρόνια του αριθμού των πράξεων που δεν εμφανίζονται στη διάρθρωση του ελλείμματος αλλά επηρεάζουν την εξέλιξη του δημόσιου χρέους, καθώς και το γεγονός ότι η επικαιροποίηση 2001 του προγράμματος σταθερότητας προβλέπει τη συνέχιση των πράξεων αυτών μεσοπρόθεσμα, αντιπροσωπεύει έλλειψη διαφάνειας που δυσχεραίνει την αξιολόγηση της ποιότητας της δημοσιονομικής προσαρμογής που προτείνεται στο πρόγραμμα σταθερότητας». Και ο Μπαρνιέ και ο Σόλμπερ σας λένε ότι κινδυνεύει η ονομαστική σύγκλιση και δεν θα πάρετε μέρος των τρισεκατομμυρίων από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Σεις θεωρείτε ότι όλα βαίνουν καλώς και κάνετε άλματα. Την ώρα που εσείς κάνετε άλματα και αρμέγετε αυτήν την υπεραισιοδοξία, εμείς ανησυχούμε και σας λέμε «για κοιτάξτε καλύτερα την πραγματικότητα».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θέλετε να κάνετε κάποια παρέμβαση, κύριε Πρωθυπουργέ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστα Καραμανλή, με θέμα: «Η κατάσταση της οικονομίας και οι επιπτώσεις της».

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Βουλευτής κ. Παρθένα Φουντουκίδου ζητά ολιγοήμερη άδειας απουσίας στο εξωτερικό.

Έγκρινη η Βουλή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε, τη ληφθείσα άδεια.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της συνεδρίασης της 20 Μαΐου 2002 και ερωτάται το Σώμα αν επικυρώνονται.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς τα Πρακτικά της συνεδρίασης της 20 Μαΐου 2002 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.30' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 30 Μαΐου 2002 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) συζήτηση επικαιρών ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη η οποία έχει κοινοποιηθεί.